

Det måste vara så It had to be

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 24.8.2009

Rebecca Odegaard

Harmoni är en Guds lag. Den är pålitlig, konsekvent, universell och beständig. Eftersom harmoni är en av Guds lagar är den oföränderlig och naturlig – den beror inte av sammanträffanden eller underverk utan är en naturlig del av den andliga verkligheten.

Till skillnad från materiella lagar eller fysisk vetenskap, blir Guds lagar mer tydliga och acceptabla när vi växer andligen och ger efter för dem.

Kan det vara så att anledningen till att Bibeln är så omtyckt – att människor vänt sig till den under flera hundra år över hela jorden – är därför att det är boken om Guds lagar, illustrerad med faktiska händelser och omständigheter som krävde hjälp bortom mänsklig förmåga. Fridens lagar, det obegränsade godas lagar, lagar som ger herravälde över hjärtskärande besvikelser.

Den allsmäktiga Gudens herravälde över allt som står i opposition mot honom uppenbaras när vi öppnar Bibeln och upptäcker dess rikedomar.

Från den andliga skapelsens uppenbarande i Första Mosebokens första kapitel och framåt får sanningssökaren försäkringar om att Gud är god, absolut, att Hans lag om harmoni är i verksamhet oberoende av vad människor uppfattar. Guds herravälde och allhet visar sig om och om igen. Fullständigheten och ordningen i den andliga skapelsen i Första Moseboken återkommer genom hela Bibeln. Harmoni är det rådande faktumet – normen.

Och Guds lag om harmoni är ständigt i verksamhet. Till exempel när Hagar var i öknen med sin son och i förtvivlan trodde att de skulle dö av törst. Guds lag om harmoni öppnade hennes tårfyllda ögon för det faktum att det fanns en brunn alldeles i närheten (se 1 Mos, kap. 21). När Josef mötte avundsjuka och blev orättvist fångslad var det den lagen som lyfte hans tanke till att se och använda den talang Gud gett honom (se 1 Mos, kap. 37-41). Och profeten Elisa helade en sunamitisk kvinna från ofruktsamhet, och uppväckte senare hennes son från döden (se 2 Kung 4:8-37). Dessa och hundratals andra exempel var inte enstaka tillfällen då Gudomen ingrep i händelserna utan glimtar av den alltid närvarande harmonins lag i verksamhet.

Jag var med om något nyligen som i liten skala bevisade denna sanning och gjorde ett stort intryck på mig. Det var en av de där till synes vanliga situationerna som blev något utöver det vanliga på grund av det andliga sammanhanget omkring den.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@cpsps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

Jag hade varit på semester med Odie, mitt barnbarn, och vi var på väg hem. Vi skulle flyga tillsammans till New York där hans mamma skulle möta honom. Själv skulle jag sedan flyga hem till Boston. Morgonen för vår avresa ringde min dotter och sade att något oförutsett och oundvikligt hade dykt upp och att varken hon eller hennes man, som inte var hemma, kunde möta oss på flygplatsen. I stället skulle en granne, Nathalie, komma. När Odie och jag landade i New York bara en halvtimme försenade gick vi till den avtalade mötesplatsen och letade efter Nathalie.

Jag hade bara mött henne en gång som hastigast så det var Nathalie och Odie som måste känna igen varandra. Men vi hittade henne inte. Jag ringde hennes mobil, men det gick inte att lämna något meddelande på den och det fanns inget meddelande från henne på min mobil.

När jag hörde mig för vid säkerhetsdisken fick jag veta att om inte flygbolaget hade fått en påringning av en av föräldrarna med Nathalies namn skulle hon inte släppas igenom säkerhetskontrollen. De rekommenderade att vi skulle gå till bagageutlämningen och leta där. Det gjorde vi. Det fanns ingen Nathalie i trängseln av människor och bagagevagnar denna regniga dag. Mitt anslutningsflyg skulle snart avgå och jag var inte säker på vad jag skulle göra. Jag tänkte på olika möjligheter. Jag kunde ta honom med mig hem eller avboka mitt flyg och försöka få tag på Nathalie. Men inget alternativ kändes helt rätt.

Så jag beslöt mig för att be och lyssna. Under flera dagar hade jag tittat på psalm 23 i Bibeln, särskilt de tre första verserna. Jag hade bett med dem och begrundat dem djupt nästan hela tiden. Det här är vad som kom till mig:

Herren är min herde, mig skall inget fattas

Som vår herde är Gud inte någon som kommer och går. Han är alltid verksam, alltid uppmärksam, alltid full av omsorg. Det finns inte ett ögonblick när Han inte leder oss och ger oss specifik vägledning, andlig ordning. Det finns inget vakuum i det gudomliga Förnuftet, i Guds ömma uppfordringar som pekar ut vilken väg det är bäst för oss att ta under rådande omständigheter.

Han låter mig vila på gröna ängar

Tanken att Guds avsikt är att vi skall få del av gudomliga tillgångar och vila i dem, ger verkligen tröst och helande. Guds barn är faktiskt skapade för att de skall ta emot Hans omsorg och kärlek – jubla över att de är Hans andliga idéer. Vilket syfte! När ett får lägger sig ner i sin hage visar den fullständig tillit till att herden håller vakt och beskyddar det. Gud vakar över oss. Vi kan inte utsättas för skada eller förvirring.

Han för mig till vatten där jag finner ro, han vederkvicker min själ

Den ledning som kommer från det gudomliga Förnuftet ger oss frid. I *Vetenskap och hälsa* är Mary Baker Eddys andliga tolkning av denna rad: "[KÄRLEKEN vederkvicker min själ [mitt andliga sinne]" (s. 578).

Nu på flygplatsen tänkte jag åter på denna Kärlekens verksamhet som alltid vidmakthåller harmonins lag som regel för var och en av oss. Ingenting kan skymma den naturliga harmoni och det andliga herravälde som denna lag ger upphov till.

Inom några få ögonblick gick Odie och jag med våra väskor mot rulltrappan som ledde till avgångshallen. Jag var faktiskt inte säker på varför, eller vad jag skulle göra när vi väl var där. Hallen var väldigt stor och vi var omgivna av kringrusande människor, men jag fick en bestämd känsla när jag skymtade ryggen av en kvinna i kappa. Hon sprang mot utgången. Jag hörde mig själv fråga Odie: "Är det där Nathalie?" När hon hörde sitt namn svängde hon runt och vi omfamnade varandra alla tre. De gav sig av tillsammans och jag gick till mitt flyg. Allt var i sin ordning.

När jag hade gått igenom säkerhetskontrollen en gång till och satt och väntade på mitt flyg hem, förundrades jag över hur vi hade "råkat" vara på samma ställe samtidigt i denna enorma terminal. Och så kom det mycket klart till mig. Det var inte fråga om ett underverk eller ett enstaka gudomligt ingripande eller ett trevligt sammanträffande. Det var Guds lag om harmoni. *Vetenskap och hälsa* definierar underverk som "det som är gudomligt naturligt, men som måste läras mänskligt" (s. 591).

Det som skett var inte alls konstigt utan andligen naturligt. Medan jag väntade vid utgång 18 begrundade jag några av de många sammanhang där Mary Baker Eddy tog upp begreppet underverk. Till exempel: "Det goda är det naturliga och ursprungliga. Det betraktar ej sig självt såsom övernaturligt", "Underverket inför ej någon oordning, utan uppenbarar den ursprungliga ordningen och stadfäster Vetenskapen om Guds oföränderliga lag", "Ett underverk uppfyller Guds lag..." (*Vetenskap och hälsa*, s. 128, 135, 134).

Guds lag om harmoni är med oss var vi än är. Vi ser mer av dess verksamhet när vi lär känna den bättre.

Rebecca Odegaard skriver på uppdrag av redaktionen. Hon är praktiserande och lärare i Kristen Vetenskap och bor i Boston, USA och undervisar i staden New York.